

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: خَمْسٌ يُفْطِرُنَ الصَّائِمَ: الْكَذِبُ، وَالْغِيْبَةُ، وَالنَّمِيمَةُ، وَالْيَمِينُ
الْكَاذِبَةُ، وَالنَّظَرُ بِشَهْوَةٍ

Muhterem Müminler,

Bugünkü hutbemizin konusu, Ramazan şerif ayının manevi güzellikleri ve orucun manevi boyutu olacaktır.

Kalplerimizi Allah Teâlâ'ya açtığımız, nefislerimizi terbiye ettiğimiz, dünyevî bağlardan sıyrılıp ilâhî rızıklara yöneldiğimiz bu mübarek Ramazan ayında, hepimiz orucun hakkını vererek ruhumuzu ve bedenimizi temizlemeyi hedefliyoruz. Mevlânâ Hazretleri'nin şu müjdeleyici sözleri bize bu ayın ne denli eşsiz bir lütuf ve rahmet kapısı olduğunu hatırlatır: "Ramazan geldi, artık maddî yiyeceklerden elini çek ki, sana gökten mânevî rızıklar gelsin."

Efendimiz Aleyhisselam şöyle buyurmuştur: "Oruç, cehennem ateşine karşı bir kalkandır. Biriniz oruç tuttuğunda kötü söz söylemesin, bağırıp çağırmasın. Şayet biri ona söver ya da sataşursa, 'Ben oruçluyum' desin." (Buhârî, Savm, 9)

Muhteremler! Oruç yalnızca bedensel değil, kalbimizi ve ruhumuzu arındıran nefsimizi terbiye eden yüce bir ibadettir. Ancak, bu manevi yolculuğun gerçekleşebilmesi için orucumuzu manen bozan ve ona zarar veren günahlardan sakınmamız gerekmektedir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir hadis-i şerifinde şöyle buyurmuştur: "Beş şey orucu bozar (sevabını yok eder): Yalan, gıybet, nemime (laf taşımak), yalan yere yemin etmek ve şehvetle harama bakmak." (Deylemî, el-Müsned, 5/304)

Oruç tutmak, sadece yeme ve içmeyi terk etmek değildir. Eli, dili, gözü, kulağı ve bütün uzuvları da günah işlemekten uzak tutmalıdır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Harama bakmak, İblis'in zehirli oklarından bir oktur. Kim Allah korkusuyla onu terk ederse, Allah ona, kalbinde tadını hissedeceği bir iman nasip eder." (Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, 10/274, Hakim, Müstedrek, 4/314; Münzirî, et-Tergib ve't-Terhîb, III, 63.)

Ayrıca şöyle buyurulmuştur: "Nice oruç tutanlar vardır ki, tuttukları oruçtan ellerinde kalan sadece açlık ve susuzluktur." (İbn Mâce, Sıyâm, 21)

Zahmet çekerek, sıkıntılara katlanarak ibadet yapıp sevabını yok etmek, akıllı kimsenin yapacağı iş değildir. Ancak oruç tutarken günah işleyenler, 'benim orucum bozuldu bir kıymeti yok' diyerek orucunu zahiren bozması halinde o kişiye kefaret gerekir, haramlarla orucun maneviyatını bozan kimse zahiren oruca devam etmeli, Allah Teâlâ'ya yalvararak af dilemeli ve işlediği günahlarına tövbe etmelidir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir başka hadis-i şerifle şöyle buyurmuştur: "Oruç kalkandır. Kim oruçlu olduğu bir gün kötü söz söylemez ve cahillikten sakınırsa, onun geçmiş günahları bağışlanır." (İbn Huzeyme, Sahih, 3/242)

Ve ayrıca; "Cennette Reyyan denilen bir kapı vardır. Oruç tutanlar kıyamet günü buradan çağırılır ve onlar buradan girince başka kimse giremez. Oruç tutan son kişi de girdikten sonra bu kapı kapanır." (Buhârî, Savm, 4; Müslim, Sıyâm, 166)

Muhterem Kardeşlerim!

Oruç tutmaktan maksat, nefsin hakimiyetini temin etmek ve iyi ahlak sahibi olmaktır. Yoksa sadece mideyi boş tutmak değildir. Bu sebeple, oruçlu bir mümin, vücut uzuvlarının tamamıyla oruca iştirak etmelidir. Bir hadis-i şerif mealî ile hutbemize son veriyorum: "Kim yalan söylemeyi ve yalanla iş yapmayı bırakmazsa, Allah'ın onun yemesini ve içmesini bırakmasına ihtiyacı yoktur." (Buhârî, Savm, 8)